BnF Gallica

Phai kinh-mên Dúc Chúa Trời thê nào / Joseph Thiên

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

BnF Gallica

Thiên, Joseph. Auteur du texte. Phai kinh-mên Dúc Chúa Tròi thê nào / Joseph Thiên. 1937.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter
utilisation.commerciale@bnf.fr.

Tirage : 3000 ex.

PHẢI KÍNH MẾN [redacted]

Saïgon, le 11 7bre 1937

[redacted] ĐỨC CHÚA TRỜI

L'Inspecteur : J. Quan

THẾ NÀO [redacted]

16°
INDO-CHINOIS
224

DEPOT LEGAL
[redacted]CHINE
Nº 23332

JOSEPH THIÊN [redacted]

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N°23332

PHẢI KÍNH MẾN ĐỨC CHÚA TRỜI THẾ NÀO ?..

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE
R.F.
IMPRIMÉS

NIHIL OBSTAT.

Saigon, die 12 Maii 1937.

A. ĐOÀI,

Censor delegatus

IMPRIMATUR:

Saigon, die 29 Junii 1937

† ISIDORUS DUMORTIER,

ep. vic. apost.

PHẢI

KÍNH MẾN ĐỨC CHÚA TRỜI

THẾ NÀO

T. D.

IMPRIMERIE DE LA MISSION
289, rue Paul Blanchy, 289
TANDINH — SAIGON

1937

16° Indoch.
224

Manete in dilectione mea (*Jean, XV, 9*)

Hãy ở trong sự yêu mến Tao.

TỰA

Đức Chúa Trời đáng kính mến vô cùng, vì Chúa trọn tốt trọn lành vô cùng; cho nên lẽ đang nhiên cần phải kính mến Chúa mọi đàng.

Trong Chúa Ba Ngôi, *Đức Chúa Trời yêu mến và đặng yêu mến vô cùng*, nghĩa là Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Chúa Thánh Thần yêu mến nhau vô lượng vô biên.

Ông thánh Gioan, là tông đồ giảng rao cùng là đấng chép Êvang ghi truyền sự Chúa yêu dấu người ta, đã cắt nghĩa bổn tính Đức Chúa Trời cách vắn tắt sâu nhiệm mà rằng : « Deus caritas est. *Đức Chúa Trời là sự yêu mến.* » (Jean. IV, 8.)

Đức Chúa Trời là *Chúa tốt lành*, chẳng những vì Người *lòng lành với loài thọ sanh*, mà lại vì Người là *chính sự nhơn lành, chính sự trọn tốt* vô cùng, nghĩa là *trót sự yêu mến*.

Vã *Chúa sự yêu mến*, vì lòng thương, bỡi không đã dựng nên những loài linh tinh là *thiên thần* và *người ta*, cho có tài hiểu biết và yêu mến giống như Người.

Bỡi đó, chỉnh thật bổn tính thiên thần và loài người là châm lo nhìn biết và kính mến Đức Chúa Trời là Đấng đáng yêu mến vô cùng.

Luật buộc phải nhìn biết và kính mến Đức Chúa Trời do nơi bổn tính Chúa và bổn tính thiên thần cùng người ta mà ra.

Các thiên thần lành đã đặng vững chắc phần phước đời đời, thì chẳng cần có điều răn mới buộc phô đấng ấy yêu mến Chúa tốt lành, mình hằng trông thấy và hưởng nhờ đời đời.

Nhưng mà về loài người, sau khi sa phạm tội, thì tính tình đã ra hư hốt; nên trên núi Sina, giữa chớp lòa sấm ran, Đức Chúa Trời đã rao truyền cách nhẫn tiền trọng thể điều răn buộc yêu mến Chúa, thuở nguơn sanh Người đã in trong lòng người ta.

Đức Chúa Giêsu là Chúa chúng tôi cũng đã rao lại luật yêu mến ấy cách hẳn chắc rõ ràng trong sách Êvang. (Math. XXII, 35-40.)

Đức Chúa Trời có *ban phép* ta kính mến Chúa, *tỏ cho ta thấy* lòng Chúa yêu dấu ta và *xin* ta kinh mến Chúa, thì là phước trọng cho ta dường nào!...

Song Chúa lại ra lề luật *buộc* ta kính mến Chúa, thì là cách Chúa thương ta quá hậu suy chẳng cùng!...

Ông thánh Augutinô than thở rằng: « Lạy Chúa tôi, tôi là vật đi gì, mà Chúa dạy tôi phải kính mến Chúa, lại ngâm đe thạnh nộ tôi, nếu tôi không kính mến Chúa! »

Điều răn buộc kính mến Đức Chúa Trời là nền tảng phần rỗi đời đời.

Ta hãy kính mến Đức Chúa Trời, thì ta sẽ trung tín giữ trọn việc bổn phận ta. Đức Chúa Giêsu phán rõ ràng cùng ta rằng : « Nếu bay yêu mến Tao, thì hãy vưng giữ điều răn Tao. » (Jean XIV, 15.)

Giái răn thứ nhứt làm cho các giái răn khác đặng vững chắc, lại giúp ta giữ trọn các giái răn ấy cho có ích lợi lợi và có công trọng trước mặt Đức Chúa Trời. Ông thánh Phaolồ nói đặng rằng : « Yêu mến là giữ trọn các lề luật. » (Rom. XIII, 10.)

Kính mến Đức Chúa Trời cũng là *nền tảng đàng nhơn đức cùng sự trọn lành.*

Ông thánh Augutinô rằng : « Anh em hãy kính mến Chúa, rồi làm sự gì mặc ý anh em. »

Ông thánh Tôma thêm rằng : « Sự sống thiêng liêng nhứt thiết ở tại nhơn đức kính mến. »

Nói cách khác, tùy lòng ta kính mến Đức Chúa Trời là bao nhiêu, thì sự kính mến ấy làm cho ta nên trong sạch và mạnh mẽ, có sức làm lành, chịu khó là bấy nhiêu ; lại sự kính mến đem đặng ta lên đến tột đảnh trọn lành.

Khi ta thấy Chúa ra đời làm người, chịu nạn chịu chết mà chuộc tội cho ta, thấy Người phú trót mình cho ta trong phép Thánh Thể, lại tỏ Trái Tim cho ta rõ tột lòng Chúa yêu dấu ta. — Bấy nhiêu ơn cũng là chính mình Đức Chúa Giêsu, mà Đức Chúa Cha, vì lòng yêu dấu, đã ban cho ta nhiều cách nhiều thể.— Ta lại biết, cho đặng ban bấy nhiêu ơn cho ta, thì Chúa đã phải chịu nhiều nỗi sỉ nhục đau đớn dường nào, thì chúc ấy ta hiểu rõ ràng cặn kẽ điều răn Chúa buộc ta kính mến Chúa trong luật tự nhiên và luật ông Moisen.

Vã lại bấy nhiêu sự ấy giục ép ta kính mến Chúa hết lòng và làm cho sự kính mến ra dễ dàng ngon ngọt là thể nào !

Ông thánh Phanxicô Salêsiô nói rằng : « Trong Hội thánh Đức Chúa Trời, *mọi sự đều thuộc về đức kính mến, mọi sự đều lập trên nền yêu mến, mọi sự là yêu mến thảy thảy.* »

Bởi đó cho nên trong đạo thánh Chúa là luật yêu mến, mọi sự đều *giục bảo*, mọi sự đều *phụ giúp* ta kính mến Đức Chúa Trời.

Ấy vậy, một đều phải lẽ đáng ta ước ao, lại có thế làm đặng, là ta hãy lấy sự kính mến Đức Chúa Trời *làm linh hồn của mạng sống ta, và làm sự sống của linh hồn ta*, nghĩa là lấy sự kính mến Chúa làm căn bổn mà hành động ý muốn, trí lòng, tâm tình cùng mọi việc ta làm, lại cũng làm sức mạnh để giúp ta giữ trọn các việc bổn phận và chịu cho bằng lòng các sự tân toan

ưu phiền, ngõ cho hết thảy nên công trọng cho ta trước mặt Đức Chúa Trời.

Song le cho đặng như vậy, thì cần phải có « sự kính mến ra bởi trí khôn và tâm tình, » nghĩa là sự kính mến ấy phải *soi sáng* và *chỉ dẫn* lòng ta, làm cho ta *cần mẫn* và *quảng tâm* trong việc làm tôi Đức Chúa Trời là Đấng ta muốn kính mến luôn luôn và khắp mọi nơi.

Bởi vì chúng ta chẳng còn phải sống trong lề luật sợ hãi nữa, nên ta hãy cả lòng sống trong sự kính mến Chúa, lại nói ra mà khuyên giục kẻ khác sống cách ấy, ngõ cho ai nấy đặng hưởng nhờ Đức Chúa Giêsu là sự mến yêu của các thánh. (1)

Đã hẳn, ta cần phải bỏ mình, hảm dẹp xác thịt, mới nên người giáo hữu thật ; huống chi muốn nên người giáo

(1) *Jésus Amour !* Giêsu yêu mến ! ấy là tiếng bà thánh Catarinà Sênensê năng than thở kêu xin, bởi đầy lòng kính mến Chúa.

hữu sốt sắng và nên thánh, thì sự ấy càng cần hơn nữa bội phần. Nhưng mà nhờ sự kính mến Đức Chúa Trời và Đức Chúa Giêsu thêm sức cho ta nên mạnh mẽ can đảm mà làm hết mọi việc bổn phận buộc, hoặc ơn Chúa soi cho ta làm.

Nhờ cách sống bởi lòng kính mến và lo cho kẻ khác sống vì sự kính mến, thì ta sẽ đặng đền bồi phạt tạ Đức Chúa Giêsu, như Người trông mong nài xin cùng các kẻ tâm phúc nghĩa thiết trong thì buổi gian tà tội lỗi nầy. Ấy là cách phạt tạ bằng sự yêu mến.

Trong sách Êvang, bài thơ các thánh Tông đồ, nhứt thiết thơ thánh cả Phaolồ, đầy những lời về sự kính mến Đức Chúa Trời.

Muốn làm cho thế gian tin kính Đức Chúa Trời, nên thánh cả Phaolồ đã lấy sự kính mến Đức Chúa Giêsu làm của nuôi thế gian, và bây giờ cũng còn đang nuôi như vậy. Trong thơ người gởi

cho bổn đạo thành Ephêsô có lời rằng :
« Thầy quì gối trước mặt Đức Chúa Giêsu Kirixitô là Chúa chúng ta... mà xin cho anh em đặng *châm rễ* và *vững đứng* trong đức kính mến, ngõ cho anh em đặng hiệp cùng các thánh mà đo lường sự lâu dài, rộng lớn, cao xa, sâu thẳm cho rõ biết sự yêu mến Đức Chúa Trời trổi hơn mọi đều thông thái là ngằn nào, hầu anh em đặng đầy dẫy chứa chan mọi ơn Đức Chúa Trời.» (Eph. iii, 14-20.)

Ông thánh ấy lại khuyên nắm giữ *sự thật thà trong đức kính mến*, « hầu cho *nhờ hết mọi sự* ta đặng lớn lên trong Đức Chúa Giêsu là Đầu ta. »

Người cũng dạy ta cho biết, « thân xác mầu nhiệm Đức Chúa Giêsu càng lớn lên trong đức kính mến bao nhiêu là do nơi mỗi phần thân thể sống bởi đức kính mến ấy mà chớ. (Eph. iv 15-16)

Nơi khác thánh Phaolồ nói về « đức tin nhờ đức kính mến mà làm việc. »

(Gal. v, 6.) Người lại rằng : « Anh em hãy làm hết mọi việc trong sự yêu mến.» (I Cor. xvi, 14) « Anh em hãy sống trong sự yêu mến.» (Eph. v, 2.)

Trong những thế kỷ sau nầy, ông thánh Phanxicô Salêsiô nên tấn sĩ và tông đồ đức kính mến, trong sách người chép dạy về sự kính mến Đức Chúa Trời (Traité de l'Amour de Dieu) và trong những thơ thiêng liêng người đã viết.

Người cao rao rằng : « Phần tôi, tôi chẳng biết đàng trọn lành nào khác, hơn là kính mến Đức Chúa Trời cho hết lòng mình và thương yêu người ta như mình vậy. Các sự trọn lành mà không có đức kính mến, ấy là trọn lành giả dối mà chớ.»

Một lần, có kẻ dị nghị trước mặt thánh nhơn về cách ăn mặc lòa lẹt, về hoa tai quá báu của một đờn bà xưng tội với thánh nhơn.

Thánh Phanxicô bèn dùng dịp ấy mà cắt nghĩa cái ý cùng và cách thế người dùng mà dìu dắc linh hồn người ta, mà rằng : « Tiên vàn tôi không biết người ấy có đeo hoa tai hay không.... Khi Đức Chúa Trời gởi đến một linh hồn quảng tâm cho tôi dìu dắc, thì tôi ra sức nhen lửa kính mến Chúa bốn gốc nhà, vì tôi chắc rằng, các sự yếu đuối, các đều phù vân theo thói thế gian, nếu có còn lại, thì chẳng khỏi bao lâu sẽ phải tiêu hoá ra không trong trận hỏa hào nầy... Khi nhà cháy, thì người ta ném đồ đạc qua cữa sổ...

Đồ đạc ấy là tội lỗi, tính hư, những sự chẳng trọn lành.

Đã lâu đời trước, ông thánh Gioan kim khẩu cũng đã nói rằng : « Khi một rừng nào có đầy thú dữ, mà muốn trừ tuyệt, thì có hai kế, một là phải sắm sửa cuộc tiệc mà săn bắn cả và rừng, cách nầy lâu lắc và khó nhọc ; hai là

phóng lửa đốt cả rừng, mà cách đốt thế nầy hủy diệt mọi sự trong giây phút. »

Cho đặng đánh phá tính hư nết xấu trong lòng ta tùy sức, thì phương thế hiệu nghiệm hơn hết là lửa kính mến Đức Chúa Trời. Trái Tim Đức Chúa Giêsu một trật là Lò lửa, là Mạch suối, là Mẫu gương, là Trường dạy sự yêu mến. Người kêu mời ta kính mến, xin nài ta kính mến Chúa, lại dưng lòng thương mến của Chúa cho ta ; ta không lẽ nào phân lìa Đức Chúa Giêsu ra khỏi điều răn kính mến và sự sống yêu mến đặng.

Lần nọ, ông thánh Gioan-Maria Vianney, là cha sở họ Ars, đầy lòng kính mến mà than khóc rằng : « Ớ Trái Tim Chúa Giêsu ! Ớ Trái Tim yêu mến ! Ớ Hoa yêu mến ! Nếu chúng tôi chẳng yêu mến Trái Tim Chúa Giêsu, thì chúng tôi sẽ yêu mến vật gì ? Trong Trái Tim nầy chỉ có sự mến thương mà

thôi ! Làm sao mà loài người chẳng yêu mến sự đáng mến ?.. Đức kính mến tốt dường nào ! Ấy là mạch suối ngon ngọt bởi Trái Tim Đức Chúa Giêsu là trót sự thương mến mà tuông ra !.. »

Nầy Trái Tim Tao
yêu dấu loài người quá bội.

PHẦN THỨ NHỨT

ĐỀU DẠY VỀ SỰ KÍNH MẾN ĐỨC CHÚA TRỜI CÁCH TRỌN LÀNH

I

Kính mến Đức Chúa Trời cách trọn lành là đi gì?

« Thứ nhứt thờ phượng một
« Đức Chúa Trời và kính
« mến Người trên hết mọi sự. »

Hết mọi người đều phải kính mến Đức Chúa Trời.

Có lời Đức Chúa Giêsu là Chúa chúng ta phán rằng: « Điều răn thứ nhứt và trọng hơn hết, là phải kính mến Đức Chúa Trời. »

Nhưng mà phải kính mến Đức Chúa Trời thể nào?

Phải kính mến Chúa *trên hết mọi sự*.

Mến yêu người nào, vật gì, hay là yêu mến mình *hơn Đức Chúa Trời*,

hoặc kính mến Đức Chúa Trời mà chẳng mến Chúa *hơn mọi sự gì* chẳng phải là Đức Chúa Trời, thì là đều trái lẽ và *phạm đến quyền Đức Chúa Trời.*

Đức Chúa Giêsu lại phán rằng: « Bay phải kính mến Chúa là Chúa Trời bay *hết lòng bay*, hết linh hồn bay, hết trí khôn bay và hết sức bay ; » nghĩa là *phải chuộng Đức Chúa Trời và mến Người trên hết mọi sự.*

Hết thảy mọi người, dầu là thế nào, đều có luật buộc phải kính mến Đức Chúa Trời trên hết mọi sự ; vì chưng luật Đức Chúa Giêsu đã ra, chỉ về hết mọi người chẳng trừ một ai.

Song le ta đặng kính mến Đức Chúa Trời trên hết mọi sự vì những lẽ khác nhau.

Bởi đó, sách Lý đoán chia sự kính mến Đức Chúa Trời ra làm hai thứ, là kính mến cách trọn lành và kính mến cách chẳng trọn lành, tùy theo *lẽ* ta nương lấy mà kính mến Chúa.

Kính mến cách chẳng trọn lành là kính mến Đức Chúa Trời *vì những ơn lành Chúa đã ban cho ta, vì những ơn ta trông Người sẽ ban và vì nước thiên đàng Người hứa cho ta.*

Kính mến cách trọn lành là kính mến Đức Chúa Trời *vì chính mình Chúa*, nghĩa là *vì những sự trọn tốt trọn lành Người.*

Lời ta đọc trong kinh « Kính mến » : «Lạy Chúa tôi, tôi kính mến Chúa hết lòng hết sức trên hết mọi sự, vì Chúa là đấng trọn tốt trọn lành vô cùng », ấy là giục lòng kính mến Đức Chúa Trời cách trọn lành mà chớ.

Cần phải chủ ý một ít đều.

I. — Ngõ cho sự ta giục lòng kính mến Chúa nên việc lành quá sức tự nhiên, thì *cần phải có ơn Đức Chúa Trời giúp,* cũng như trong các việc lành phước đức khác.

Nhưng hễ ai có lòng ước ao kính mến Đức Chúa Trời và dã kính mến Chúa, thì Chúa là mạch sự yêu mến dã dạy cùng ép ta kính mến Người, chẳng có từ chối ban ơn giúp kẻ ấy đâu.

II. — Cho dầu kính mến cách trọn lành và kính mến cách chẳng trọn lành khác nhau, song le những cớ những lẽ hai cách kính mến ấy nương lấy, chẳng có nghịch nhau.

Khi ta kính mến Đức Chúa Trời vì những ơn lành Chúa ban, vì nước thiên đàng Chúa hứa, thì ta cũng kính mến Chúa đặng vì chính mình Chúa, vì Chúa trọn tốt trọn lành vô cùng.

Vã lại nếu ta kính mến Chúa vì Chúa trọn tốt trọn lành vô cùng, thì sự kính mến thể ấy không ngăn trở ta kính mến Chúa vì mọi ơn lành Người ban và lo lập công nghiệp cho đặng phần phước đời đời.

III. — Cách kính mến trọn lành và kính mến chẳng trọn lành phân biệt nhau, là tại nơi lý lẽ ta nương lấy mà kính mến Đức Chúa Trời.

Kính mến Đức Chúa Trời cách trọn lành, chẳng phải là kính mến Chúa bằng tâm tình rất trong sạch và lòng rất sốt sắng hết sức ; kính mến thể ấy chỉ là kính mến Chúa vì lẽ cao trọng, trọn lành hơn hết mà thôi.

Bởi đó, ta chớ nghĩ rằng, ta không thế giục lòng kính mến Chúa cách trọn lành đặng, vì thấy ta chẳng kính mến Chúa sốt sắng nóng nảy như bà thánh Têrêsa hay là ông thánh Phanxicô.

Ta hãy hỏi mình một đều mà thôi, là : *Tại sao tôi kính mến Đức Chúa Trời ? Vì lẽ nào tôi kính mến Đức Chúa Trời ?*

Mỗi lần ta trả lời đặng rằng : Tôi kính mến Đức Chúa Trời trên hết mọi sự, vì Chúa tốt lành vô cùng, nghĩa là vì Chúa đáng mến thương vô cùng;

chúc ấy ta chớ tìm sự gì khác, ấy ta đã kính mến Chúa cách trọn lành mà chớ.

IV. — Kẻ càng nên thánh, càng ở quảng tâm cùng Chúa, thì việc kính mến trọn lành kẻ ấy *càng thêm giá trị*.

Những việc ta giục lòng kính mến có lẽ ít đẹp lòng Đức Chúa Trời, kém công nghiệp hơn việc kính mến của các thánh, nhưng bởi ta kính mến Chúa cũng vì một lẽ như các thánh, thì Đức Chúa Trời nhậm lấy cùng ban thưởng như việc kính mến trọn lành.

Ấy vậy ta hãy ra sức bắt chước các thánh mà kính mến Đức Chúa Trời một ngày một hơn, thì việc ta kính mến sẽ thêm công thêm phước cho ta một ngày một hơn.

V. — Cho đặng giục lòng kính mến thì *phải nhờ đức tin*, mà tin Đức Chúa Trời gồm đủ mọi sự trọn tốt trọn lành (1). Ấy là phần việc trí khôn.

(1) Lấy trí khôn mà xét, cũng có thể hiểu đặng Đức Chúa Trời trọn tốt trọn lành vô cùng.

Đoạn ý muốn *hướng chìu* về Đức Chúa Trời và chuộng Người hơn hết mọi sự. Đây trí vẻ và sự cảm xúc có thể giúp ý muốn cho dễ hướng chìu về Đức Chúa Trời ; song le sự biết *động lòng mủi dạ chẳng cần kíp* cho đặng giục lòng kính mến trọn lành.

Bởi đó giữa lúc khô khan lạt lẽo cùng nhàm lờn thiêng liêng, ta còn đặng kính mến Chúa nhiều : *muốn kính mến Chúa là đủ rồi*. Vã kính mến Chúa lúc gian nan như vậy càng đẹp lòng Chúa hơn, và tỏ ra ta có lòng kính mến mạnh mẽ hơn, vì sự kính mến thể ấy càng trong sạch càng quảng tâm hơn.

Muốn kính mến Đức Chúa Trời ấy là kính mến rồi. Hản thật như vậy. Suy nghĩ đều nầy làm cho người tội lỗi chẳng dám ngữa mặt lên cùng Chúa, đặng vững lòng ; lại an ủi những linh hồn nhơn đức khi phiền muộn, vì thấy mình chẳng đặng kính mến Chúa như lòng ước ao và như Chúa xin nài.

VI. — Có nhiều cách thế giục lòng kính mến trọn lành.

1° — Giục lòng kính mến *bề trong* mà thôi, là nhắc lòng lên cùng Chúa, trí khôn nhìn xem đến Chúa.

2° — Giục lòng kính mến bằng *lời nói*, bằng lời nguyện tắt : « Lạy Chúa Trời tôi, tôi kính mến Chúa vì chính mình Chúa và trên hết mọi sự ! »

Thánh Phanxicô Xaviê muốn thỏa lòng mến, thì năng than thở rằng : « Lạy Chúa Trời tôi, tôi thương mến Chúa ! » Ông thánh Phanxicô Salêsiô ưa lập đi lập lại rằng : « Lạy Chúa Trời tôi cùng là hết mọi sự tôi ! »

Ta chớ quên, dầu lời than thở nào mặc lòng cũng *phải bởi sự kính mến bề trong mà ra.*

3° — Một cách rất đơn tiện cho đặng có nhiều việc kính mến trọn lành, là *làm hết mọi việc cùng chịu hết mọi sự khó hằng ngày, có ý tỏ ra ta có lòng kính mến Đức Chúa Trời.*

Kẻ có đức tin dễ nói đặng rằng : « Lạy Chúa tôi, tôi kính mến Chúa trên hết mọi sự » ; nhưng cho đặng bằng lòng chịu sự gì khó, cho đặng thắng trận mình ấy là đều cực. Nếu khi làm vậy mà ta nói đặng rằng : « Vì lòng kính mến Chúa, tôi làm việc nầy, tôi chịu sự kia » ; chúc ấy ta chứng thật cùng Chúa ta tận tâm yên mến Người.

Bởi đó cho nên, tử vì đạo, chịu chức Tiểu Phó tế, khấn hứa giữ mình đồng trinh trọn đời, khấn trong dòng, mấy việc ấy kể là việc kính mến trọn lành.

4° — Trong cách ăn thói ở xứng người giáo hữu, ta gặp đặng trăm ngàn dịp mà làm việc kính mến trọn lành ; ví dụ, khi phải chống trả cùng chước cám dỗ, khi phải thắng tính khí mình, khi phải làm việc vì đức vưng lời, hay phải bỏ ý riêng, khi phải thắng sự đố kị, phải kiêng bỏ sự chi nghịch ý, hoặc chịu sự gì sỉ nhục, vân vân...

Vậy hết các việc phải làm, các chước cám dỗ phải chống trả, các sự khó phải chịu thường bữa, thảy đều có thể giúp ta giữ đức kính mến trọn lành và làm cho ta đặng chắc phần ích lợi bởi nhơn đức ấy mà ra.

VII. — *Hết thảy mọi người có thể giục lòng kính mến cách trọn lành đặng.*

Hẳn thật, nhìn biết Đức Chúa Trời tốt lành vô cùng, đáng yêu mến vô lượng vô biên, hậu đãi Người cho xứng Đấng tốt lành vô cùng, kính mến Chúa hết lòng mình, chẳng những vì ơn lành Người ban, mà lại vì chính mình Chúa, vì sự trọn tốt trọn lành vô cùng Chúa, và lấy lòng kính mến dưng cho Chúa mọi việc mình làm, mọi sự khó mình chịu, ấy là những đều ai ai cũng làm đặng.

Đây chẳng cần phải có sự sốt sắng thới quá, hay là phải ăn ở cách khác thường, để cho một ít linh hồn Chúa

chọn cách riêng sống trong nhà dòng nhà phước.

Đây chỉ phải giữ điều răn thứ nhứt trong thập giái cách trọn lành hơn, và quen thi hành điều răn ấy cách đơn sơ mà rất hữu ích, trong hết mọi việc bổn phận, dầu việc rất nhỏ mọn, thường bữa trong đời ta.

II

Ích lợi bởi sự kính mến trọn lành.

I. — Trước hết, nhờ giục lòng kính mến trọn lành, một linh hồn đầy dẫy tội lỗi thể nào mặc lòng, tức thì đặng nghĩa lại cùng Đức Chúa Trời, dầu chưa xưng tội miễn là kẻ ấy có lòng muốn xưng thì đã đủ. (Concil Trid. sess. XIV, C. IV.) Ấy là đều Thánh Công Luận Tridentinô dạy.

Biết bao nhiêu kẻ tội lỗi chết bất thình lình, mà đã đặng rỗi linh hồn, nhờ sự giục lòng kính mến thể ấy.

Ấy là sự mầu nhiệm về lòng lân mẫn vô cùng Đức Chúa Trời, là Đấng thương yêu linh hồn người ta.

Ấy vậy, nước thiên đàng có thể ở tại nơi một việc giục lòng kính mến Chúa! Một giây kính mến làm cho đặng phước kính mến Chúa đời đời!

Bởi đó, trong kinh « Ăn năn tội », Hội thánh để mấy lời giục lòng kính mến trọn lành : « Lạy Chúa tôi, *Chúa là Đấng trọn tốt trọn lành vô cùng* . . . mà tôi đã cả lòng phản nghịch lỗi nghĩa cùng Chúa, thì tôi lo buồn đau đớn...»

Giục lòng kính mến trọn lành càng có sức *làm cho ta sạch mọi tội nhẹ*, khác nào rơm kia vừa bỏ vào lửa liền tiêu tan lập tức.

Biết bao nhiêu lời Sách Thánh dạy về sự ấy. « Tao yêu mến những kẻ kính mến Tao. (Prov. VIII, 17).

Đức Chúa Giêsu phán rằng : « Ai yêu mến Tao, thì sẽ được Cha Tao yêu dấu nó, và Tao sẽ yêu dấu nó . . . Nếu kẻ nào yêu mến Tao thì nó vưng giữ lời Tao, và Cha Tao sẽ yêu dấu nó, mà Ta sẽ đến cùng nó và sẽ ngự trong lòng nó . . . Nó được ơn tha thứ nhiều tội lỗi, vì nó đã yêu mến nhiều. » (Jean. VIII, 21-23 ; Luc. VIII, 47.)

Ta hãy lưu tâm suy gẫm những lời Chúa phán dạy về đức kính mến thể ấy có ý nghĩa cao sâu, dịu ngọt là dường nào.

Khi Đức Chúa Giêsu phán mấy tiếng sau hết nầy, thì mọi tội lỗi cùng các gương xấu của Madalêna, nhờ sức kính mến, *đã đặng ơn khống xá*, bôi tẩy đi rồi.

Lúc ấy quan xét chẳng có tha, song chỉ cao rao người tội lỗi đã đặng ơn thứ tha rồi.

II. — Khi ai sa phạm tội trọng, nếu giục lòng kính mến trọn lành, thì liền đặng lại ơn nghĩa thánh, làm một cùng mọi công nghiệp mình đã mất, lại đặng thế lập thêm công nghiệp mới và đặng ơn gìn giữ cho khỏi phạm tiếp nhiều tội trọng khác.

III. — Sự giục lòng kính mến trọn lành *rất có sức giúp ta lướt thắng mọi*

chước cám dỗ nặng nề, và gìn giữ ta cho khỏi sa phạm tội.

Trong cơn cám dỗ nặng nề, linh hồn kêu đến cùng Đức Chúa Trời, xin ơn cứu giúp, mà nói mình mến Chúa trên hết mọi sự vì Chúa tốt lành vô cùng, thì linh hồn ấy không thể buông mình làm mất lòng Chúa.

IV. — Giục lòng kính mến trọn lành *giảm bớt phần phạt nơi lửa Luyện ngục*, cũng như các việc lành phước đức khác ; và cũng có thế xá hết các phần phạt ấy, nếu có giục lòng kính mến đến bực sốt sắng trọn lành kia một mình Đức Chúa Trời biết mà thôi. (1)

(1) Sự ta kính mến Chúa đặng trọn lành là bao nhiêu ?

Đức Chúa Trời không muốn cho ta biết chắc chắn sự ấy, để ta giữ lòng khiêm nhượng. Chúa xin ta đừng xem lại sau, một cứ cầm trí châm chỉ, lấy lòng mạnh mẽ làm trọn việc bổn phận đang có bây giờ ; lại lấy sự kính mến mà làm cho việc ấy nên của thánh, để dưng thượng tiến Chúa.

Thuở ấy, bà thánh Maria Mađalêna không lo xét coi mình kính mến Chúa tới bực nào, thoát chúc người nghe lời lân ái Chúa phán tha thứ tội lỗi cho mình,

V. — Mỗi một việc giục lòng kính mến làm cho linh hồn ta *kết hiệp* cùng Đức Chúa Trời, và làm cho sự kết hiệp ấy càng thêm triến trang liên lạc hơn nữa.

Vã sự kết hiệp cùng Chúa thể ấy là đều *mật thiết, làm cho ta sống bởi sự sống Đức Chúa Trời,* lại *bền bĩ luôn.*

« Ai ở trong sự yêu mến, thì nấy ở trong Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời ở trong kẻ ấy. (1) » (I. Jean IV, 16)

Dầu còn ở đời tạm nầy, đức kính mến trọn lành được phần trổi hơn các việc lành phước đức khác, trong sự *tích lấy* và làm cho ta *nếm trước* phước thanh nhàn kết hiệp cùng Đức Chúa Trời là Chúa Chơn thật, là Chúa mến thương. Vã đặng kết hiệp cùng Đức Chúa Trời thể ấy là đều tính loài

(1) Ông thánh Tôma dạy rằng : « Sự kính mến làm cho ta phú mình cho Đức Chúa Trời, nên một tri ý như Chúa. » (11a-91œ, 9 LXXXII, a. 2, ad priman.

người đặng nhắc lên bực quá sức tự nhiên hằng ước ao, hằng mong mỏi.

Thánh cả Phaolồ đã nói đặng về sự ta kính mến Đức Chúa Trời khi còn ở thế gian nầy rằng: « Kẻ nào kết hiệp cùng Đức Chúa Trời, thì trở nên một trí ý như Người. » (I Cor. VI, 17.)

VI. — Cũng như các việc lành phước đức khác, mỗi một sự giục lòng kính mến trọn lành làm cho thêm đặng *một bực ơn nghĩa thánh ở đời nầy* và *một bực vinh hiển đời đời* trên nước thiên đàng.

Nhờ thêm bực ơn nghĩa thánh như vậy, thì sự kính mến trọn lành rửa ta cho sạch biết bao bợn nhơ ta lấm phải thường ngày, và gìn giữ linh hồn ta cho sốt sắng.

Lại nữa, hễ thêm nhiều việc kính mến, thì ta càng thêm bực sáng láng thanh nhàn ở trên nước thiên đàng. Vậy nếu trăm ngàn việc ta làm hằng

ngày là việc bỡi lòng kính mến trọn lành, thì hằng phút ta đặng thâu vào biết bao nhiêu bực vinh hiển đời đời trên thiên quấc ! Khỏi một tuần, một tháng, một năm trong đời ta, ta nên giàu có muôn hộ là ngằn nào !

Còn ở thế nầy, mà ta đặng nên người triệu phú thiên đàng, càng ngày càng thêm của.

« Bực vinh hiển và thanh nhàn của tôi trên thiên đàng sẽ cân đối với bực tôi kính mến Chúa ở thế gian nầy. Trên trời có vô vàn toà đẹp đẽ khác nhau lạ lùng, mà chính đức kính mến chỉ định chỗ cho mỗi người. » (R. P. Grou, méditations sur l'Amour de Dieu)

VII. — Sự năng giục lòng kính mến Đức Chúa Trời rất có sức *tập luyện* và *nưng đỡ linh hồn người ta lên cao.*

1°— *Sự kính mến Đức Chúa Trời soi sáng trí khôn.*

Sự kính mến Đức Chúa Trời là đuốc sáng soi trí khôn, khi ta nghe giảng lời Đức Chúa Trời, đọc sách Êvang, học sách thiêng liêng hay là lý đoán.

Những vì tấn sĩ cả Hội thánh là những đấng thánh cả. Ông thánh Tôma nói mình học trước Ảnh Chúa Chuộc tội nhiều đều hơn trong các sách vở.

Kính mến Đức Chúa Trời làm cho sự sáng đức tin nên tỏ rõ quang ánh hơn và khử trừ sự tối tăm mà tội lỗi gian tà đã dồn dập trong trí khộn ta. Nó làm cho kẻ mất đức tin đặng lại đức ấy, và kẻ chưa có, đặng có đức tin.

Đấng giảng đạo tay cầm Ảnh Chúa Chuộc tội, trẩy đi rao truyền cho kẻ ngoại giáo hay biết sự mầu nhiệm Con một Đức Chúa Trời đã ra đời làm người, chịu nạn chịu chết trên cây thánh giá, vì lòng kính mến Đức Chúa Cha và yêu dấu chúng tôi. Ấy là cách truyền giáo bằng sự kính mến Đức Chúa Trời.

Cách truyền giáo mật thiết và thâm trầm nầy lấy đặng lòng người ta trước, đoạn mới cảm phục trí khôn. Nhờ cách ấy, các kẻ làm tông đồ Đức Chúa Giêsu sẽ đặng làm chủ thế gian, đặng qui phục thế gian cho Đức Chúa Giêsu, cho Rất Thánh Trái Tim Chúa « đã yêu dấu loài người dường ấy ».

Phô đấng ấy sẽ lặp lại lời ông thánh Gioan cho ai nấy nghe, mà rằng: «Chúng tôi đã tin Đức Chúa Trời yêu dấu chúng tôi... Vậy ta hãy kính mến Đức Chúa Trời, vì Chúa đã yêu dấu ta trước. » (I Jean. IV. 16. 19.)

2° *Sự kính mến Đức Chúa Trời rất có sức hiệu nghiệm trên lòng người ta.*

Mặt trời soi sáng làm cho thế gian ấm áp, sinh hoạt và sẵn xuất, nhờ sức nóng nơi yếng sáng nó. Đức Chúa Trời là sự chơn thật hằng có đời đời cũng là sự yếu mến vô lượng vô biên, muốn làm cho người ta đặng sống, muốn nung đốt và sửa đổi lòng người thế.

Hằng kính mến Đức Chúa Trời trong mọi việc, lại lo kính mến một ngày một hơn, ấy là phương thế thần hiệu hơn hết để tập luyện và đem linh hồn người ta lên cao (1).

3° — *Kính mến Đức Chúa Trời làm cho linh hồn nên sốt sắng nhơn đức thật*, bởi làm cho ta gặp đặng cái năng lực mạnh hơn hết để giúp ta làm việc cho nên người trọn lành.

Khi một linh hồn đã tập quen kính mến Đức Chúa Trời, thì chẳng phải là trí vẻ và tài cảm xúc của linh hồn ấy nên tinh anh hơn, bèn là linh hồn ấy đặng thêm chí ý và tâm tình mạnh mẽ hơn : thêm chí ý, cho đặng luyện mình nên trong sạch, mạnh mẽ ; thêm tâm

(1) Lời thánh Augutinô rằng : « Linh hồn ra xấu xa gớm ghiếc khi phạm tội, mà khi nó kính mến Đức Chúa Trời thì hoá nên xinh tốt đẹp đẽ. Nó càng kính mến Chúa thì càng thêm xinh đẹp, bởi vì kính mến Chúa là của trang điểm linh hồn.»Nói cách khác, hễ ta càng kính mến Đức Chúa Trời hơn, thì ta càng nên giống như Người hơn, vì «Chúa là chính sự yêu mến.»

tình, ngõ đặng phú trót mình và kết hiệp cùng Đức Chúa Trời.

Đàng nhơn đức và cách nên thánh cao trọng hơn hết là kính mến Đức Chúa Trời.

4° — *Sự kính mến Đức Chúa Trời hiệu nghiệm cách riêng cho đặng tập tành linh hồn kẻ muốn làm thầy cả và chọn bực tu hành.*

« Chức thầy cả là ơn bởi Trái Tim Đức Chúa Giêsu mà chảy ra.» (Thánh Vianney) Y phục thầy cả chỉ đức kính mến. (Pontifical Romain). Bởi đó việc kính mến và sống vì sự kính mến luyện cho nên người ngoan đạo, thì cũng đào tạo nên thầy cả và kẻ tu hành. Vã nhiều đấng từng thạo nghề nầy quả quyết, lấy đức kính mến mà tập luyện kẻ dọn mình làm thầy cả là phương thế chắc chắn, ám hạp và hữu ích hơn hết.

III

Đều nên giữ

1. — *Tập cho có thói quen năng giục lòng kính mến trọn lành sinh nhiều ích trọng :* hoặc cho ta giữ điều răn thứ nhứt, hoặc cho đức kính mến thêm lên và nên trọn lành trong ta một ngày một hơn, hoặc cho được lại ơn nghĩa thánh đã mất, hay là thắng chước cám dỗ, song nhứt thiết vì giục lòng kính mến là việc lành trỗi hơn mọi việc lành.

Chẳng những giục lòng kính mến thêm sự sốt sắng khi ta làm việc thiêng liêng, mà lại thế đặng những việc thiêng liêng, khi ta không thể làm đặng.

Nhiều khi có kẻ, vì việc vàn giặng gịt hoặc vì cơ hội gì khác, không làm những việc thiêng liêng thường lệ đặng ; song le kẻ ấy hằng có việc phải

làm, sự khó phải chịu để dưng cho Đức Chúa Trời ; *nên kẻ ấy đặng làm việc kính mến luôn.*

Vã lại có việc thiêng liêng xem ra cao sâu và khó làm quá ; song kính mến Đức Chúa Trời, làm mọi việc vì lòng kính mến Chúa, là đều ai ai cũng làm đặng hết ; chỉ cần có chút lòng và ý lành là đủ.

II. — *Phải dạy trẻ con giục lòng kính mến Đức Chúa Trời*, trước là cho nó biết và giữ điều răn thứ nhứt (1), sau là mở rộng lòng nó và làm cho nó đặng chịu nhiều ơn Chúa.

Nếu người tử tế không quên đặng việc kẻ khác tỏ lòng thương mến mình, thì Đức Chúa Trời, là Đấng tốt lành hay thương vô cùng, dành để biết bao nhiêu ơn phước cho những trẻ con tỏ lòng kính mến Chúa !

(1) Khi con trẻ vừa đủ trí khôn, thì nó chang nêu giãn ra lâu mà không giục lòng kính mến Đ. C. T..

Tập những trẻ nghe dạy sách phần cho có thói quen giục lòng kính mến Đức Chúa Trời là đều rất tốt. Đến sau các trẻ nhờ cách ấy : ví dụ, rủi nó sa phạm tội trọng, thì đặng mau mau gỡ mình khỏi vòng tội lỗi và khỏi phải chìm đắm trong tật xấu, hoặc ra cứng lòng chai đá, hay là trong cơn nguy cấp sợ phải chết, mà thầy cả chẳng đến kịp cho đặng ban phép giải tội.

III. — *Năng giục lòng kính mến Đức Chúa Trời là phương thế qui báu cho người làm công thợ và kẻ túng ngặt gian truân ở đời.*

Nơi những xưởng, những trại thợ, ngoài đồng, ngoài ruộng, trong gia đình, biết bao nhiêu việc làm uổng mất vô ích : chẳng thêm sự sáng danh Đức Chúa Trời ; còn phần kẻ làm lụng cực khổ, mà chẳng đặng ích lợi, không đều an ủi !

Phải chi các kẻ ấy lấy lòng kính mến mà dưng hết mọi sự chò Đức Chúa Trời, thì biết bao nhiêu ơn kẻ ấy đặng nhờ ở đời nầy và thêm biết bao nhiêu công trọng trên nước thiên đàng!

Ở thế gian nầy hằng có sự cực khổ gian nan luôn, song nhờ kính mến Đức Chúa Trời, thì bấy nhiêu đều cực lực ấy đặng giảm bớt, hoá nên của thánh và sanh ích lợi vô ngằn!

IV. — *Các kẻ đau đớn liệt lào* nếu biết chịu cơn bịnh hoạn mình vì lòng kính mến Đức Chúa Trời, thì đặng nhờ ích lợi lắm, nghĩa là nhờ đó đặng giữ lòng phấn chấn mạnh mẽ, lại đặng bồi thường những đều khuyết điểm mấy lần mình chịu phép Bí tích.

Các thầy cả trong họ, các kẻ giúp bịnh nơi nhà thương, nhờ đặng cách nầy mà làm cho việc tông đồ mình nên đều rất dịu dàng, rất an ủi.

Có người tội lỗi không chịu rước thầy cả, song chịu dưng các sự đau đớn mình cho Đức Chúa Trời vì lòng kính mến. Sau, nhờ sự kính mến Chúa có khi kẻ ấy đã đặng sạch tội, thì mới mở trí khôn, nên mềm mỏng cùng ra khác hẳn, tự mình xin chịu các phép Bí tích và chết trong sự kính mến Đức Chúa Trời, là Đấng mình đã từ bỏ cùng bội nghĩa lâu năm.

Những kẻ yếu đuối tật nguyền, nhờ sự kính mến Đức Chúa Trời, đặng làm cho các sự đau đớn lâu dài, ngủ nghê chẳng đặng, mọi đều cực lực phần xác phần trí nên của thánh, đến đỗi vui lòng hiệp làm một cùng Đức Chúa Giêsu chịu đóng đinh hấp hối trên cây thánh giá, để dưng mình làm của lễ hi sinh yêu mến cho Đức Chúa Trời.

« Con muốn chịu khó vì Đức Chúa Trời hay là vì vua Hồi Hồi ? — Đã rõ, con chẳng muốn chịu khó vì vua Hồi

Hồi ; cái đó không xứng người có đạo. Vậy nếu con muốn chịu khó vì Đức Chúa Trời, thì con hãy làm như vầy...» — Nghe đều phải lẽ, xứng hợp đức tin như vậy, nhiều kẻ tội lỗi, trước lấy làm vui, sau nhờ sự kính mến Chúa, sinh lòng cảm phục, liền ăn năn trở lại và nên lành nên thánh nữa.

V. — *Phải rao truyền sự kính mến Đức Chúa Trời khắp mọi nơi*, giảng khuyên, cắt nghĩa và tập tành cho có nhiều người giữ như vậy.

Hễ người ta càng biết rõ Đức Chúa Trời, thì càng kính mến Chúa hơn ; mà hễ người ta càng kính mến Đức Chúa Trời, thì càng đặng rõ biết Chúa hơn. Vã chẳng có đi gì có sức mở rộng và làm cho vững chắc nước Đức Chúa Trời là Chúa chơn thật cho bằng sự kính mến Đức Chúa Trời là Chúa tốt lành.

Giảng khuyên kẻ khác kính mến Đức Chúa Trời, và làm cho nhiều người kính mến Chúa, ấy là *đều danh dự rất lớn* và là *sự khoái lạc dịu dàng*.

Bà chơn phước Barat đã sáng lập Dòng Rất Thánh Trái Tim ở nước Langsa, — là Dòng rất dày công trong việc mở mang đạo thánh trong thế gian mới phía bắc và phía nam,-- khi người mới sai những nữ tu truyền giáo đầu hết, thì nói cùng các kẻ ấy cách sốt sắng thiết tha mà rằng: « Hỡi ôi! nếu các con phải trẩy phương xa xát dường nầy, cho đặng lập thêm một nhà tạm để Mình Thánh Chúa, và dạy một người man-di đọc một kinh « Kính mến » mà thôi, thì đó chẳng đủ là phước lộc trong đời chúng con và công cả đời sau vô cùng sao ?

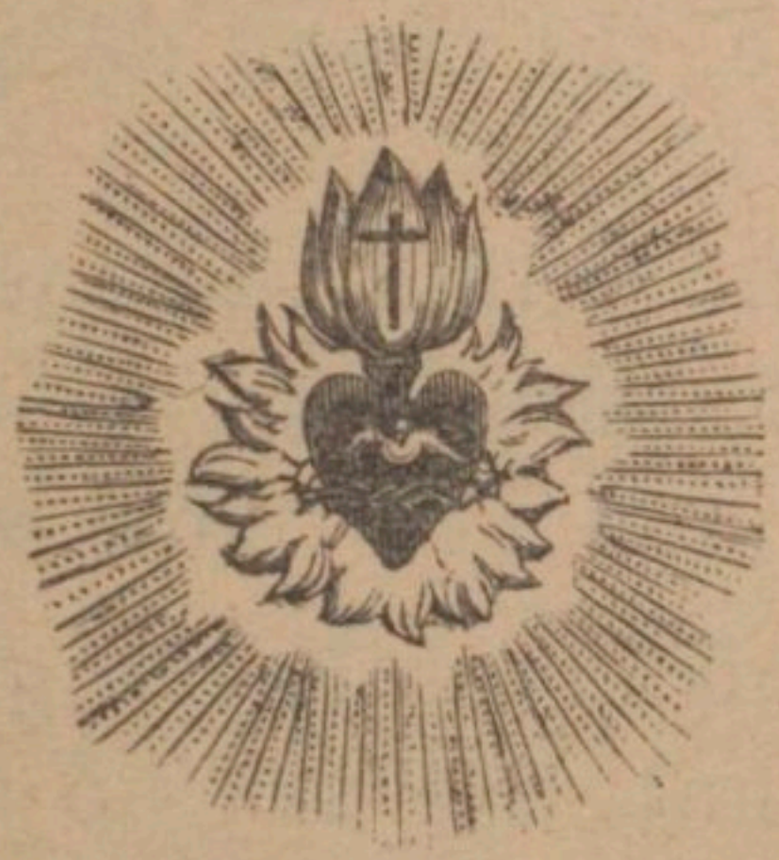
Thầy cả Faber, trong sách « Tout pour Jésus » (Mọi sự vì Đức Chúa Giêsu) ước ao cho có *nhiều người dưng mạng*

sống mình mà kính mến Đức Chúa Giêsu.

« Ôi ! nếu tôi khuyên đặng một người nào trong anh em làm tôi Đức Chúa Trời vì lòng kính mến, thì biết trên thiên đàng thêm vui vẻ là dường nào ! và Đức Bà Maria lấy làm phước lộc là bao nhiêu ! Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu đặng an ủi ai hầu kể xiết ! Trong thế gian thêm một linh hồn làm tôi Đức Chúa Trời vì lòng kính mến, là sự tốt lành là thể nào ! Lạy Chúa Cứu Thế rất dịu dàng, muôn năm hãm mình đền tội cho đặng mua lấy sự vui mầng vì đặng an ủi Trái Tim Chúa dường ấy, thì chẳng phải là mắt mỏ quá đâu ! Mặt nhựt cùng ánh sáng nó, các từng trời và ngôi tinh tú, núi non và đồ trang điểm nó, sông biển cùng ánh chiếu nó, sơn lâm với mọi mùi hương thơm nó, bông hoa cùng trăm sắc đẹp nó còn kém

xa sự xinh lịch của một linh hồn làm tôi Đức Chúa Giêsu bởi lòng kính mến, giữa cơn gian nan buồn bực thường tình ở nơi sủng khóc lóc nầy. »

Cũng bởi một lòng vọng ước như vậy, bà thánh Têrêxa phát ra tiếng mến yêu ái mộ việc tông đồ, mà rằng : « Ôi ! tôi mơ ước cầm lấy lòng mọi người thế gian trong tay tôi, cho đặng thiêu hóa nó hết thảy trong lò lửa mến yêu ! »

IV

Gương tích

Kính mến Đức Chúa Trời phải nên một việc tầm thường và vừa sức vừa trí mọi người.

Ai nấy « phải lấy làm dịu ngọt là thể nào ! vì mình đặng một trái tim, dầu cho nhỏ nhít, để kính mến Đức Chúa Trời!» (lời Thánh Vianney).

« Tao nói thật cùng chúng bay, kẻ nào chẳng chịu lấy nước thiên đàng như con trẻ, thì chẳng đặng vào đó. » (Marcô X, 15.)

Phước cho những kẻ biết chịu lấy nước thiên đàng, nghĩa là sự kính mến Đức Chúa Trời, như làm vậy !

* Một trẻ nữ kia hiểu và giữ sự kính mến trọn lành. Nó nói nó thương mẹ nó « lớn bằng cái nhà » thương cha nó « lớn bằng núi ».

Bấy giờ có người hỏi, nó muốn thương Đức Chúa Trời lớn bao nhiêu. Trẻ ta làm thinh bỡ ngỡ, đoạn ngước đầu lên và nói cách thiết tha yêu mến rằng « A phải ! Đức Chúa Trời, con muốn thương Chúa lớn bằng Chúa ! » (J. L. Villefranche).

* Một trẻ khác, ngày sau đã làm thầy cả, ấy là cha đáng kính Chevrier, nói rằng : « Lạy Chúa, con thương mến Chúa lớn bằng trời bằng đất ! »

* Ngày nọ, thầy cả kia gặp một trẻ mới nên mười ba tuổi mà phải làm việc giúp đỡ cha nó, là đập đá, bèn dạy trẻ đập đá vì lòng kính mến Đức Chúa Trời. Hai năm sau, thầy cả gặp lại trẻ ấy, thì biết từ bấy lâu nó cứ lời thầy cả dạy, đập đá vì lòng kính mến Chúa.

* Cũng một thầy cả ấy dạy một ông lão mù mắt đưa cháu ngủ vì lòng kính mến Đức Chúa Trời. Mỗi lần vỗng đưa

qua đưa lại nên một việc kính mến Đức Chúa Trời và là một lời cầu nguyện cho cháu yêu dấu. Lâu năm ông lão cứ làm như vậy ; vì gia thất có phước nầy đặng nhiều con cái. Đến sau, ông lão cậy người viết thơ cho thầy cả hay, mình hằng cứ đưa mấy đứa cháu vì một ý như thầy cả đã dạy.

* Một người khác, trước mặt thế gian là kẻ dốt nát, có thói quen đang khi làm việc gì hoặc đang đi, một hai khi ngừng lại và để tay trên ngực, dường như cho đặng chắc coi mình có đi bước nầy, hay là việc nầy vì lòng kính mến Đức Chúa Giêsu hay không.

* Chị bạn hàng kia nói rằng : « Khi tôi cân vật gì, thì tôi tưởng dường bằng tôi cân sự kính mến Đức Chúa Giêsu.

Cha linh hồn hỏi chị có lo làm mọi việc vì lòng kính mến Chúa chăng ? Chị trả lời rằng : « Ôi ! con phải than

khóc, nếu có sự gì trong việc con làm, mà chẳng phải làm vì lòng kính mến Chúa tôi ! »

Có một lần, chị hôn Ảnh Chúa Chuộc tội mà than thở bởi lòng kính mến như đã quen rằng : « Lạy Chúa tôi, tôi kính mến Chúa thay vì cả và thế gian ! »

* Một ông lão đạo đức, sống giữa thế gian, — có kẻ nói ông đã giữ lòng thanh sạch từ ngày chịu phép Rửa tội, — chỉ cho một trai thanh niên tâm phúc biết phải làm cách nào để giữ mình cho khỏi sa phạm tội trọng. Ông nói rằng : « Có một đều mà thôi, là phải kính mến Đức Chúa Trời cho hết lòng chúng ta... *Nếu ta kính mến Đức Chúa Trời, có lẽ nào ta làm mất lòng Chúa được ?* .. Đang cơn cám dỗ phải nói đi nói lại cùng Đức Chúa Giêsu rằng : « *Tôi kính mến Chúa lắm, có lẽ nào mà tôi làm mất lòng Chúa !* »

Trai thanh niên nầy sau làm thầy cả; và chẳng khi nào quên cách thế ông lão nhơn đức dạy, lại khuyên bảo kẻ khác giữ như vậy nữa.

* Quan tổng binh tuổi tác kia, đã ghe lần đục pháo xông tên nơi chiến trường, mà cũng đã lầm lỡ sa đà nhiều năm, sau đặng ơn ăn năn trở lại. Khi người chịu lễ đoạn, thì than thở rằng: « Chẳng bao giờ tôi có lòng thương mến như tôi mến Chúa Giêsu bây giờ; tôi không ngờ lòng tôi đặng yêu mến đến đỗi nầy! »

Từ ấy đến khi qua đời, người sống trong sự kính mến Chúa.

* Linh hồn nhơn đức kia phạm một lỗi nhẹ, nhưng vì lòng kính mến Đức Chúa Giêsu chí tình thiết tha, nên sầu khổ mà than rằng: « Lạy Chúa, Chúa dạy tôi cho biết ấy là lỗi nhẹ..... song nó là lỗi nặng cho lòng tôi mà chớ! . »

* Có một thầy dòng kia lâu năm chuyên một việc may vá trong nhà dòng; đến

khi gần chết, cứ bằng tịnh vui vẻ, đến đỗi các thầy lấy làm lạ và sinh lòng áy náy ít nhiều.

Có kẻ hỏi vì lẽ nào cứ bằng an vui vẻ làm vậy, thì thầy chỉ cây kim để gần bên mà rằng : « Nầy là cớ làm cho anh em lấy làm lạ. Mỗi một mũi kim tôi đã may là vì lòng kính mến Đức Chúa Trời mà thôi... Bao nhiêu mũi kim ấy, là bấy nhiêu việc kính mến... Vậy bây giờ anh em hiểu tại đâu tôi lấy làm có phước chết thể nầy.»

* Người kia lấy làm khó lòng, chẳng giữ được những việc hãm mình bỏ ý riêng thầy giải tội dạy phải giữ cho đặng tấn tới trong đàng nhơn đức; người nầy cãi ý cha giải tội tỏ tường, dầu cha giải tội xin rán chịu khó vì lòng kính mến Chúa.

Cha linh hồn thấy người ấy cố tình chóng cãi, thì chỉ nói rằng :« Vậy thì thôi, con hãy suy xét lại.»

Khi người ấy trở lại xưng tội phen sau, thì các việc chịu khó hãm mình cha linh hồn xin, người đã làm đủ hết; sự kính mến Đức Chúa Giêsu đã thắng trận trọn công.

— « Nhờ đâu con đã nhứt định làm các việc ấy ?»

— « Thưa Cha, Cha đã biết, *con không thế từ chối sự gì cùng Người đặng.*»

* Một người đờn bà kia phải chứng bịnh khổ sở lắm, lại thêm lương tâm hằng áy náy âu lo. Trí khôn hằng xem thấy các tội lỗi mình đã phạm, dầu mà đặng ơn tha thứ, cho nên đêm ngày những cực lực chẳng chút nghỉ an.

May có chị dòng ba Carmêlô giúp bịnh nên thiên thần an ủi, soi sáng linh hồn nầy ; chị phước rằng : « Sao chị sầu khổ cực lực làm chi ; một việc giục lòng kính mến Đức Chúa Trời đủ mà bôi tẫy tội lỗi cả một đời người.»

Nghe như vậy, linh hồn kia đặng an ủi và từ đó vui mầng chịu đau đớn vì lòng kính mến Đức Chúa Trời.

Chị phước giúp đỡ kẻ liệt yêu dấu trong giờ sau hết, và thấy người ấy qua đời cách rất bằng an.

Có một lần chị phước mỉn cười, nói cùng kẻ liệt rằng : « Các tội lỗi của chị ở đâu bây giờ ? »

— « Ớ chị, tôi chẳng còn thấy nó nữa; nó đã chìm mất trong sự kính mến ! »

Ấy là gương nhãn tiền cho ta hiểu rõ lời Đức Chúa Thánh Thần phán rằng : « Sự yêu mến khỏa lấp muôn vàn tội lỗi. »

* Trẻ nữ kia chăm chỉ nghe chị phước cắt nghĩa sách phần, thì đã học đặng cách thế sửa mình cùng bỏ ý riêng. Nó nói rằng : « Khi có ai xin tôi làm việc gì khó, cho đẹp lòng Đức Chúa Giêsu, tức thì tôi nói trong lòng rằng : « Một, hai, ba, rồi tôi liền đi làm ! »

* Một cha giảng đạo hỏi trẻ nữ kia, kính mến Đức Chúa Trời là đi gì, thì nó thưa rằng : « *Kính mến Đức Chúa Trời là chẳng hề khi nào làm cực lòng Chúa và lo làm vui lòng Chúa luôn.* »

* Đức Giám mục de Ségur dạy một bịnh nhơn cách lần hột kính mến Đức Chúa Trời thể nầy, là mỗi hột chuỗi đọc một lời nguyện giục lòng kính mến Chúa. Kẻ liệt ấy đã đặng ơn chết lành.

* Có linh hồn đơn sơ chân chất kia, chăm lo kính mến và cầu nguyện, quen lần hột cách nầy, là mỗi hột chuỗi thay đổi hai lời nguyện vắn tắt rằng: « Lạy Đức Chúa Giêsu, là trót sự yêu mến chúng tôi, xin dạy chúng tôi kính mến Chúa thay vì các kẻ chẳng kính mến Chúa ! »

« Lạy Đức Bà Maria, là Mẹ sanh sự yêu mến tốt lành, xin dạy chúng tôi kính mến Chúa Giêsu là trót sự yêu mến chúng tôi ! »

Lạy Chúa, Chúa đã đặt để trong lòng và nơi môi miệng các kẻ hèn mọn nhỏ nhoi, lời ngợi khen trọn lành, cả sáng, dịu dàng, đẹp lòng Chúa hơn hết, là lời ngợi khen yêu mến : « Ngõ làm cho hỏa ngục xấu hổ, cùng hủy diệt sức mạnh các kẻ thù Chúa. » (Math. XXI, 16.)

« Lạy Cha, là Chúa cả trời đất, con cám đội ơn Cha, vì Cha đã giấu ẩn các đều nhiệm mầu nầy với kẻ khôn ngoan thông thái, mà khấng tỏ ra *cho kẻ nhỏ nhoi hèn mọn* »

« Lạy Cha, vì thánh ý Cha muốn như vậy. » (Math. XI, 25-26.)

Lạy Đức Chúa Thánh Thần, là sự yêu mến Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con, xin hãy đến trong lòng chúng tôi, và đốt lửa kính mến Đức Chúa Trời trong lòng chúng tôi !

PHẦN THỨ HAI

CÁCH THỨC THI HÀNH SỰ KÍNH MẾN ĐỨC CHÚA TRỜI CÁCH TRỌN LÀNH

I

Dưng lòng kính mến.

Vừa khi một linh hồn hiểu biết việc kính mến trọn lành đẹp lòng Đức Chúa Trời là thể nào, lại thêm công nghiệp cho các việc mình làm là bao nhiêu, thì linh hồn ấy thấy lòng mình ước ao một đều cao trọng, là làm cho cả mạng sống mình nên nguyên một việc kính mến trọn lành, *nên nguyên sự sống yêu mến.*

Cho đặng như vậy, thì phải làm hết mọi việc, chịu hết mọi sự khó, *vì lòng kính mến Đức Chúa Trời*, như lời kẻ nhơn đức quen nói.

Mà sự ấy chẳng phải là khó.

Cho đặng làm việc gì, chịu sự khó nào vì Đức Chúa Trời, thì không cần nhớ đến Đức Chúa Trời hằng giây hằng phút, không cần lặp đi lặp lại cùng Chúa mỗi giây mỗi phút, mình làm sự nầy, chịu sự kia, vì lòng kính mến Chúa.

Chỉ cần phải dốc lòng chắc chắn một phen, và thỉnh thoảng nhắc lại đều dốc lòng ấy.

Một phen đã dốc lòng như vậy, miễn là ta *đừng cả lòng tự ý làm sự gì nghịch lại*, thì đều ta dốc lòng còn luôn ; nên các việc ta làm mọi sự khó ta chịu, thật là làm và chịu vì lòng kính mến Đức Chúa Trời mà chớ.

Người con làm việc cho đặng phụng dưỡng cha già, thì không có tưởng đến cha già mình luôn ; nhưng hản

thật mọi sự cực khổ nó chịu là bởi lòng nó thương mến cha già mà chớ. (1)

I. — Ấy vậy, nếu ta muốn cho trót ngày của ta với trăm chuyện lặt vặt thường bữa, chẳng sót sự gì, đặng nên việc kính mến Đức Chúa Trời, thì phải:

1° — *Khi vừa thức dậy*, ta lấy lòng kính mến dưng cho Đức Chúa Trời hết các việc ta sẽ làm, mọi sự khó ta sẽ chịu ;

2° — *Trong ngày chớ có hủy đều ta đã dưng*, bỡi tự ý rút lời dốc lòng lại, hay là phạm tội trọng, mà phải mất lòng kính mến Đức Chúa Trời ;

3° — Chẳng cần nói cũng đủ biết, *nếu trong ngày, thỉnh thoảng ta có nhắc lại sự đã dưng, thì rất tốt.*

Ta càng năng nhắc lại đều đã dưng, thì càng đặng ích lợi nhiều, vì nhờ đó

(1) Ý tứ hiện hữu đương khi làm việc nọ việc kia, chẳng cần kíp ; ý tứ chung muốn làm việc, chịu khó vì đức kính mến cũng đã đủ cho mỗi việc mỗi sự khó nên việc kính mến. Các thầy lý đoán đều dạy như vậy.

ta đặng làm việc cách chắc chắn hơn vì Đức Chúa Trời, dầu trong những việc nhỏ mọn thường ngày ; lại như vậy ta tỏ ra lòng ta kính mến Chúa nhiều hơn.

II. — Ta đặng dùng kinh « dưng mình » có trong kinh ban mai, hay là lời nguyện nào khác như vậy.

Đều cần nhứt, *chẳng phải là lời đọc dưng mình, song là chính tâm tình bề trong khi đọc lời ấy ;* không phải là *miệng đọc* lời dưng mình, song là chính *lòng yêu mến* kẻ đọc, chính lòng đại độ kẻ ấy thật dưng mình cho Đức Chúa Trời, chính sự *chăm chỉ* mà năng dưng cho Đức Chúa Trời tâm tình trí ý mình, lại lấy lòng yêu mến làm hết mọi việc cho nên việc thánh.

III. — Chẳng có cách nào khác tiện hơn cách mới nói, để giúp ta *giữ lòng kính mến Đức Chúa Trời luôn luôn và*

trong hết các việc ta làm. Đó là phương pháp đơn sơ, dễ dàng và chắc chắn.

Nhiều linh hồn, nhứt là khi có kẻ dạy dỗ, thúc giục, dìu dắc trong đàng nầy, đã gặp đặng ơn soi sáng, đặng mạnh mẽ can đảm, đặng vui mầng hướng chìu về Đức Chúa Trời, đặng tấn tới trong đàng nhơn đức, linh hồn hằng đặng no nê phỉ tình, chẳng còn mơ ước đi gì hơn nữa, nên kẻ ấy chỉ sống vì một Đức Chúa Trời mà thôi.

IV. — Nhưng mà nếu ta muốn cho sự kính mến trọn lành sinh ích lợi làm vậy trong ta, thì phải nhớ, *dưng cho Đức Chúa Trời hết các việc ta làm cách trổng cách chung mà thôi thì chưa đủ ;* vì thể ấy, sự ta kính mến Đức Chúa Trời còn là đều ước ao ở nơi tâm tình mà thôi.

Ta còn phải tỏ ra sự ta kính mến Đức Chúa Trời trong cách ăn thói ở ; vì ta nói ta kính mến Chúa, thì ta phải

chứng miêng sự ấy. Ta phải thật lòng ra sức lấy việc làm mà chứng ta kính mến Chúa ; lại vì lòng kính mến mạnh mẽ, ta phải làm dữ với mình ta. ép nó chịu khó :

Ăn cần xa lánh tội lỗi, dầu tội nhẹ thể nào mặc lòng ;

Sửa tính hư nết xấu ;

Giữ các nhơn đức, nhứt là khiêm nhượng, nhơn từ, nhịn nhục, hiền lành, vưng lời, hãm mình chịu khó ;

Trung tín giữ trọn các việc về đứng bực ta (1) ;

Làm mọi sự thường cách kỉ cang hết sức ;

Lấy lòng kính mến mà làm hết mọi việc, chịu hết mọi sự khó mỗi ngày, ngõ cho các sự ấy nên việc thánh.

(1) Các việc bổn phận về đứng bực hằng giây hằng phút, dầu trọng dầu hèn, trong đời ta, ấy là đều thánh ý Đức Chúa Trời phân định về mỗi một người : *Hết mọi sự vi lòng kính mến* có ý chỉ và đòi *phải làm hết mọi việc cho tròn phận sự*

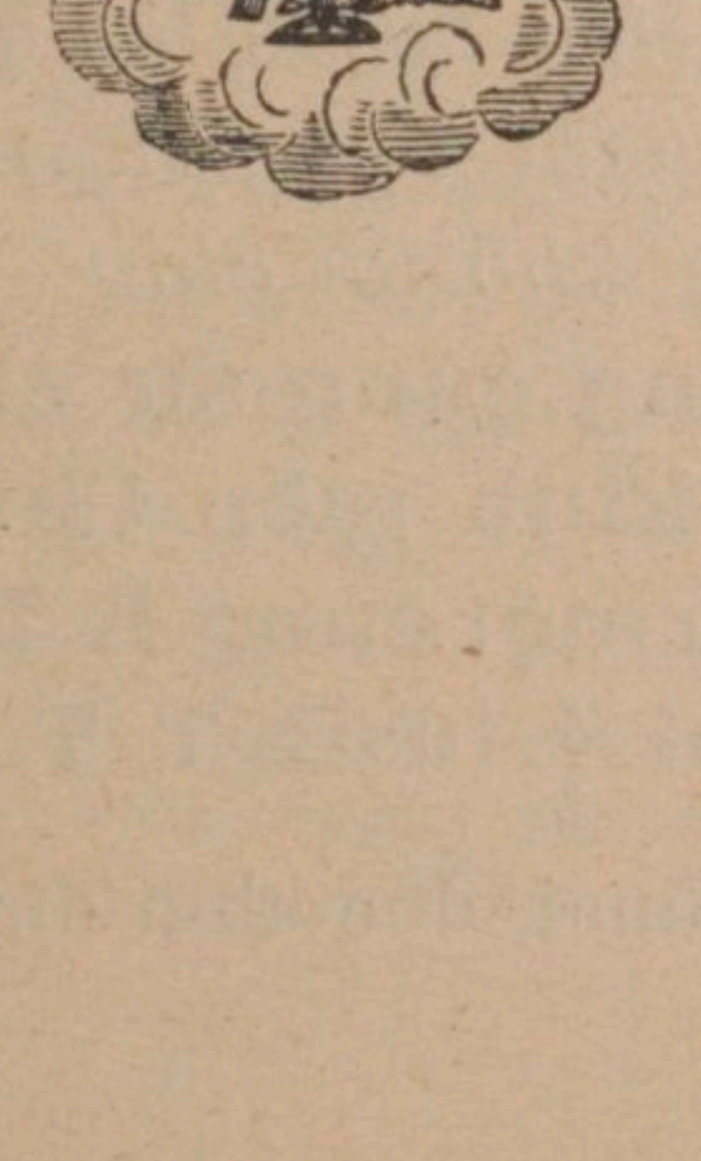
Nói tắt một lời, ta phải thi hành lời thánh Gioan tông đồ khuyên bảo thúc hối ta rằng : « Ớ chúng con, ta chớ có yêu mến bằng lời nói và nơi miệng lưỡi mà thôi, song bằng việc làm và thật tình. » (I Jean III, 18.)

V. — Bởi vì điều răn thương yêu người không có phân chia ra khỏi điều răn kính mến Đức Chúa Trời đặng, nên *trong mọi việc ta lo giữ đức yêu người*, ấy là ta kính mến Đức Chúa Trời mà chớ.

Hết các việc yêu người và việc tông đồ ta làm vì kẻ nọ người kia, hoặc vì ích chung cho xã hội, mọi công việc, các sự giúp đỡ cùng khó nhọc ta chịu vì kẻ khác, bởi lòng sốt sắng, bởi đức ái nhơn, thì ấy là bấy nhiêu việc kính mến Đức Chúa Trời và Đức Chúa Giêsu mà chớ.

Đức Chúa Giêsu hứa ban thưởng một ly nước lã ta bố thí vì danh Người,

và phán rằng : « Hết mọi việc bay làm cho một ai trong các kẻ nhỏ mọn nầy, đó là bay làm cho Tao mà chớ. »
(Math. XXV, 40.)

II

Dưng lòng kính mến nhờ Rất Thánh Trái Tim và vì Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu.

Đây chỉ một thể thức rất trọn để dưng lòng kính mến, có nhiều kẻ dùng và đặng ích lợi lắm.

Lạy Đức Chúa Giêsu, **là Thầy Cả Thượng phẩm,**

Tôi xin nhờ Rất Thánh Trái Tim vẹn sạch **Đức Bà Maria** *và hiệp cùng các kẻ kính mến Chúa,*

Mà dưng tiến và tế lễ cho Chúa hết mọi lời tôi cầu nguyện, mọi việc tôi làm, mọi sự khó tôi chịu,

Mạng sống cùng sự chết tôi,
Vì lòng kính mến Chúa,
Hiệp làm một cùng R.T.T.T.Chúa,
Theo mọi ý tứ R. T. T. T. Chúa.

Mỗi bữa sớm mai, đọc kinh dưng minh nầy.

Cho đặng *nhắc lại* lời dưng ấy ban ngày, thì tiện hơn thỉnh thoảng lặp đi lặp lại rằng :

«Mọi sự vì lòng kính mến ! » (1)
(Tout pour amour !)
«Mọi sự hiệp làm một cùng R.T.T.T.!»
(Tout en union avec le Sacré-Cœur!)
«Mọi sự vì Rất Thánh Trái Tim! »
(Tout pour le Sacré-Cœur !)

Nhờ những lời vắn tắt ấy thúc giục mình *làm việc tử tế* cùng *chịu khó bằng lòng*, ngõ cho mọi ngày trong đời ta nên thánh : vì chưng làm việc, chịu khó cho tròn bổn phận và đọc kinh cầu nguyện, ấy trót công việc nhơn loài và người giáo hữu, nghĩa là mạng sống ta ở đời chỉ gồm bấy nhiêu mà thôi.

(1) *Mọi sự vì lòng kính mến* lời ấy tuy chỉ riêng về sự kính mến trọn lành, nhưng cũng gồm đủ các lẽ ta đặng nương lấy mà kính mến Đức Chúa Trời và Đức Chúa Giêsu.

Ta cũng đặng dùng lời nguyện tắt sau nầy, — Đức Giáo Hoàng Piô X đã ban 300 ngày ân xá (20 Mars 1908), — mà dưng mình cùng tâm tình ý tứ ta :

« *Lạy Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu, mọi sự vì lòng kính mến Chúa !* »

Tout pour votre amour, ô Cœur de Jésus !

Hay là cách vắn tắt hơn nữa mà rằng : *Lạy Chúa tôi ! .. Lạy Cha chúng tôi !... Lạy Chúa Giêsu !... Sáng danh Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con và Đức Chúa Thánh Thần !*

Hoặc làm một dấu thánh giá trên trán hay là trên ngực.

Giải nghĩa lời dưng mình.

Lạy Đức Chúa Giêsu !...

Đức Chúa Giêsu là Con một Đức Chúa Trời ra đời làm người, *đáng* cho

ta kính mến mọi đàng (1) ; Người đã phú trót mình cho ta, ấy là Chúa *dưng cho ta* và *ban cho ta* trót lòng thương mến Người ; Người là Đức Chúa Trời, là Chúa Cứu Thế, là Bạn hữu, là Anh ta, Người xin ta lại trót lòng yêu mến của ta. Lẽ đâu ta dám từ nan !

Trước mặt Đức Chúa Cha, Chúa Giêsu *tóm gồm* hết các việc kính mến của loài người và những sự lòng ta dưng đặng cho Đức Chúa Trời, *sửa sang các của ấy cho nên trọn lành*, hầu xứng đáng thượng tiến Đức Chúa Cha.

Nhờ Đức Chúa Giêsu, hiệp cùng Đức Chúa Giêsu, trong Đức Chúa Giêsu, tôi hằng đặng dưng sự yêu mến của Đức Chúa Giêsu là Đức Chúa Trời, cho đặng thượng tiến Chúa Cả Ba Ngôi chí

(1) Ta hãy bắt chước cách Hội thánh dưng lời cầu nguyện, mà dưng các việc kính mến của ta, hoặc cho Đức Chúa Giêsu là Đức Chúa Trời thật, hoặc nhờ Đức Chúa Giêsu mà dưng cho Đức Chúa Cha, hay là cho cả Đức Chúa Trời Ba Ngôi.

Thánh ; thì của lễ dường ấy trọn lành hơn sự lòng tôi là vật thọ sanh kính mến Chúa, biết là dường nào.

Là Thầy Cả Thượng Phẩm..

1° — Dưng cho Đức Chúa Giêsu là Thầy Cả thượng phẩm, thì ta đặng nhờ Người làm đấng Cầu bàu, mà dưng trót mạng sống ta để kính mến Đức Chúa Trời ; ta lại đặng hiệp cùng sự thờ phượng và của lễ của Đức Chúa Giêsu là đấng Chánh tế.

2° — Cách dưng như vậy nhắc thầy cả và kẻ dọn mình chịu chức thầy cả, nhớ mẫu gương phô kẻ ấy phải noi theo là chính mình Đức Chúa Giêsu Kirixitô.

Dưng mọi sự cho Đức Chúa Giêsu là Thầy cả thượng phẩm, thì nhờ đó phô kẻ ấy đặng năng suy nghĩ đến đứng bực thánh mình ; lại đặng cậy nhờ sự yêu mến dẫy tràn Trái Tim Đức Chúa Giêsu, là thầy cả cực thánh cực trọng,

mà ăn ở nên trọn lành một ngày một hơn cho xứng đáng chức quờn phô đấng ấy.

Ân cần hiệp cùng sự yêu mến Đức Chúa Giêsu là Thầy cả, giúp đấng làm Thầy một ngày một nên xứng đáng làm *Đấng Kirixitô khác* (Alter Christus).

3° — Dưng mọi sự cho Đức Chúa Giêsu là Thầy cả thượng phẩm cũng là việc hết mọi người giáo hữu cần chuyên đọc kinh cầu nguyện, hãm mình chịu khó cùng dưng trót mạng sống để giúp việc cao trọng hơn hết là *việc Tông đồ.*

Lo cho Hội Thánh đặng nhiều thầy cả thánh, và tận tâm phụ giúp phô đấng ấy, đó là phương pháp rất thần hiệu làm sáng danh Đức Chúa Trời, làm phỉ tình Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu và cứu giúp cùng làm cho linh hồn người ta nên thánh.

Thầy cả là kẻ sinh sản.

Thầy cả càng thánh thì càng cứu đặng nhiều linh hồn và làm cho nhiều người nên thánh.

Chẳng bao giờ ta cầu nguyện và chịu khó đủ cho các thầy cả, bởi vì Đức Chúa Trời giao phú cho phô đấng ấy cả và nước Chúa trị, là nước sự Chơn thật và yêu mến. Khi ta cầu nguyện và chịu khó cho thầy cả đặng nên thánh cùng làm việc bực mình cho trọn niềm, thì ta cũng làm việc tộng đồ làm một với phô đấng ấy mà chớ.

Nhờ Rất Thánh Trái Tim vẹn sạch Đức Bà Maria...

Bởi vì Đức Chúa Trời đoái xem lòng kính mến hơn là của lễ ta dưng cho Người, nên nếu ta cậy nhờ Trái Tim cực thánh Đức Bà Maria, là đấng bàu chữa ta, là Mẹ Đức Chúa Trời cùng là, Mẹ ta nữa, mà dưng mọi sự cho Đức

Chúa Giêsu, chúc ấy của lễ ta đẹp lòng Chúa biết là chừng nào.

Ấy là cách thi hành khẩu hiệu con cái Đức Bà: «*Mọi sự cho Đức Chúa Giêsu nhờ Đức Bà Maria ! Mọi sự cho Đức Bà Maria nhờ Đức Chúa Giêsu !*» *Tout à Jésus par Marie ! Tout à Marie par Jésus !*

Tôi dưng tiến và tế lễ cho Chúa ..

Bởi lời nầy, chẳng những ta dưng cho Đức Chúa Trời mọi lời ta cầu nguyện, mọi việc ta làm, mọi sự khó ta chịu, mà lại ta tế lễ các sự ấy cho Chúa, để nên của thánh, nghĩa là thuộc về môt mình Đức Chúa Trời, để cho một mình Chúa hưởng dùng, vì một lòng kính mến Chúa mà thôi, chẳng khác chi như nhà thờ, chén thánh không đặng dùng về việc gì khác (1).

(1) Bà thánh Magarita năng khuyên dưng mình cho Rất Thánh Trái Tim mà rằng : « Trái Tim Đức Chúa Giêsu ước ao cho ta dưng trót hồn xác ta cho Chúa, *ngõ tùy sức ta mà lo một việc* danh vọng, mến yêu, vinh hiển cho Chúa mà thôi. »

Vì lòng kính mến Chúa ..

Ta có *thật lòng dưng trót mạng sống ta mà kính mến Chúa*, ấy là ta báo đáp sự Đức Chúa Trời và Rất Thánh Trái Tim đã tận tình thương mến ta trước mà chớ.

Về phần Đức Chúa Trời. mọi sự ta đặng phần hồn phần xác thì đều bởi Chúa lòng lành thương mến ban cho ta. Cho nên ta lấy lòng kính mến mà dưng lại cho Chúa trót mọi sự, là đều phải lẽ mọi đàng.

Khi còn ở thế gian, mọi việc Chúa Cứu thế đã làm và mọi sự khó Người đã chịu, là làm và chịu vì lòng thương yêu mỗi một người trong chúng ta.

Vậy phần ta, ta có làm mọi việc cùng chịu mọi sự khó vì lòng kính mến Chúa, ấy là đều thậm phải.

Dưng mọi sự vì lòng kính mến, nhắc mạng sống ta lên cao, làm cho ta nên thánh và sinh nhiều ích lợi.

Linh hồn kia sống giữa thế gian, trăm đều giặng gịt, đã viết đặng lời nầy rằng : « Tôi không lấy làm khó mà làm mọi việc vì lòng kính mến, vì chưng làm mọi việc vì lòng kính mến, ấy là cách tôi cầu nguyện liên liên, là tiếng tôi tâu đối cùng Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu, là hơi thở, là sự sống trái tim tôi. Chẳng có công việc gì, sự khó nào mà chẳng thuộc về Đức Chúa Giêsu, thương hỡi ! ngoại trừ đều tính tự nhiên cướp giựt của Chúa. »

Bà thánh Mectinđê quen đọc kinh tốt lành nầy trước khi ngủ : « Ớ Trái Tim dịu ngọt Chúa Giêsu, là sự nghỉ an cho kẻ kính mến Chúa, bởi vì đang giấc ngủ tôi không ngợi khen Đức Chúa Trời đặng, nên trái tim tôi sẽ nhảy mấy lần, thì xin Chúa dưng cho Đức Chúa Trời Ba Ngôi, dường bằng bấy nhiêu lời tôi chúc tụng ngợi khen Chúa ; lại miệng tôi thở ra mấy

lần, thì cũng xin Chúa để vào bấy nhiêu tàn lửa nóng nảy kính mến Chúa.»

Thánh cả Phaolồ cũng đã nói rằng : « Dầu anh em ăn, dầu anh em uống, dầu anh em làm việc gì khác, thì anh em hãy làm hết mọi sự cho sáng danh Đức Chúa Trời. » (I Cor. X, 31.)

Sự sáng danh, mà Đức Chúa Trời trông ta dưng cho Chúa, ấy là lòng kính mến ở thế nầy và kính mến ở trên trời. (1)

Hiệp làm một cùng Rất Thánh Trái Tim...

1° — Như vậy, ta hiệp lại hai đều rất hợp nhau, là *sống kính mến* và *kính thờ Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu.*

Phép kính thờ Rất Thánh Trái Tim chẳng phải là việc thờ phượng cùng phạt tạ Đức Chúa Giêsu bề ngoài,

(1) Xem « *Gương phước* » sách thứ III, đoạn thứ V, nói về những ích trọng lạ lùng bởi sự kính mến Đức Chúa Trời.

chẳng phải là đọc những kinh và giữ những đều Đức Chúa Giêsu xin ta giữ và Hội thánh đã ưng nhận mà thôi. Song phép kính thờ ấy nhứt thiết ở tại cách sống thông phần sự sống Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu, là chính mẫu gương rất trọn lành cùng là mạch hằng chảy ra sự sống yêu mến ; vì chưng Trái Tim Đức Chúa Giêsu hằng cháy lửa kính mến Đức Chúa Trời và thương yêu người ta. (1)

2° — Những lời nầy cắt nghĩa sự ta quen gọi là *sống thiêng liêng bề trong, sống hiệp cùng Đức Chúa Giêsu, sống theo gương Đức Chúa Giêsu.*

(1) Bà thánh Magarita-Maria ghe lần dạy như làm vậy. Bà thánh ấy khuyên ta *hiệp cùng Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu và theo mọi ý tứ Chúa trong hết mọi việc ta làm.*. Người lại chỉ cho ta biết phép sống yêu mến và sự kính thờ Rất Thánh Trái Tim ăn rập cùng nhau : « Phép kính thờ nầy sẽ nhen lửa kính mến trong lòng kẻ rất cứng cỏi, và sẽ thiêu đốt các kẻ nguội lạnh. » — « Ý đại cái phép kính thờ nầy là kêu mời lòng ai nấy kính mến Chúa. »

Sống thiêng liêng bề trong, hiệp cùng Đức Chúa Giêsu, bắt chước Đức Chúa Giêsu, ấy là tưởng nhớ, cầu xin, yêu mến, làm việc, chịu khó, lo hết mọi sự vì Đức Chúa Giêsu, tùy thánh ý Chúa, theo trí ý Chúa, cũng một tâm tình như xưa Chúa đã làm các việc cũng đã chịu mọi sự khó ấy.

Cả và đời ta ra sức thi hành bấy nhiêu, là làm việc cùng chịu khó hiệp làm một cùng Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu.

3° — Bởi lời ấy, ta dưng các việc ta làm, mọi lời ta cầu nguyện, mọi sự ta hẫm mình chịu khó hiệp cùng sự yêu mến và công nghiệp Đức Chúa Giêsu, ngõ nhờ giá trọng vô cùng công nghiệp Chúa bao bọc và làm cho của lễ ta dưng có giá trị trước mặt Đức Chúa Trời.

Hiệp cùng Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu, thì một trật ta đặng kính mến Đức Chúa Trời nhiều hơn, và

đặng Đức Chúa Trời thương đến ta nhiều hơn ; như vậy, ta đặng dễ thi hành khẩu hiệu ta là *Mọi sự vì lòng kính mến !*

Theo mọi ý tứ Rất Thánh Trái Tim...

Làm việc cùng chịu khó theo những ý tứ như Rất Thánh Trái Tim, ấy là hiệp một lòng một ý cùng Đức Chúa Giêsu, như khi Chúa dưng mình ra đời làm người, chuộc tội chịu chết trên cây thánh giá, và bây giờ cũng còn đang dưng mình luôn trên thiên đàng cùng trong phép Thánh Thể, có một ý cho sáng danh Đức Chúa Cha và vì phần rỗi kẻ lành cùng người tội lỗi, vì chính mình mỗi một người trong chúng ta.

Vã Đức Chúa Giêsu có *những ý tứ riêng :* Chúa đã phán hứa nhiều đều và khấng tỏ ra những ý tứ ấy, là cho

Hội thánh đặng trận khởi hoàn, cho linh hồn giáo hữu đặng nên sốt sắng, cho *Nước yêu mến Chúa đặng lán tràn khắp mọi nơi thiên hạ*

Các đều ấy đã ghi chép rõ ràng chắc chắn.

Vậy dưng hết mọi việc theo ý Rất Thánh Trái Tim, là hằng xin cho mọi đều Trái Tim yêu mến đã chỉ định về Đức Giáo Hoàng, về Hội thánh, về thế gian cùng về mọi người trong chúng ta, cho đặng đắc thành theo thánh ý Chúa.

Chẳng có lời cầu nguyện nào Trái Tim Đức Chúa Giêsu lấy làm thiết yếu dịu dàng hơn, và chẳng bao giờ ta đặng chắc Chúa nhậm lời ta, hơn là khi ta nguyện xin cũng một đều như chính Rất Thánh Trái Tim đầy ái tuất xin cho sáng danh Đức Chúa Cha, cho Hội thánh cùng cho linh hồn người ta.

Chúa phán rằng : « Tao đem lửa đến trong thế gian nầy, nào Tao ước

ao đi gì mà chẳng phải là cho nó cháy lên sao ? »

Chúa lại phán cùng bà thánh Magarita-Maria rằng : « Tao sẽ cai trị bởi Trái Tim Tao... không kể gì Satan cùng bộ hạ nó ! »

Nước Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu cai trị, ấy là Nước Đức Chúa Trời nhờ Rất Thánh Trái Tim cùng mọi ơn chan chứa lòng yêu mến Người ban ra đặng mở mang nước ấy.

Khi nào có nhiều linh hồn nhìn biết, kính mến và sống vì Rất Thánh Trái Tim, thì thế gian nhờ sự kính mến Chúa sẽ trở nên mới ; chúc ấy một mình Đức Chúa Trời biết, (1) sẽ đặng ứng nghiệm đến bực nào, đều Đức Chúa Giêsu dạy ta hiệp cùng Người và vì công nghiệp Người mà xin cùng Đức Chúa Cha rằng :

(1) Nhờ Rất Thánh Trái Tim và vì Rất Thánh Trái Tim « Đức Chúa Trời đặng ban mọi ơn cách sung mãn hơn sự ta xin cùng hiểu thấu. » (Eph. III, 20.)

« Danh Cha cả sáng !
« Nước Cha tri đến !
« Vưng ý Cha dưới đất bằng trên trời vậy ! » (1)

(1) Dưng lòng kính mến nhờ Rất Thánh Trái Tim và vì Rất Thánh Trái Tim là đều chắc chắn, vì nương theo *những lẽ đại cái trong đạo* là :

1· — Giữ cho trọn *mười điều răn Đức Chúa Trời, sáu điều răn Hội Thánh* cùng *các việc về đấng bực.*

2· — *Đức kính mến Đức Chúa Trời* và *thương yêu người ta,* để giúp ta ái mộ làm việc, chịu khó cho các sự ấy nên thánh.

3· — *Nhờ sự chuyển cầu của Đức Chúa Giêsu* là Thầy cả thượng phẩm.

4. — *Hiệp cùng Đức Chúa Giêsu,* hiệp cùng *sự sống bề trong Người,* hiệp cùng *các việc yêu mến* Người đã làm ở thế gian nầy.

5· — *Nhờ sự cầu bàu cùng Rất thánh Đức Bà Maria là Mẹ ta.*

6. — *Nhờ sự các Thánh cũng thông công.*

III

Hiệp cùng nhau trong Rất Thánh Trái Tim và vì Rất Thánh Trái Tim

Nhờ dưng lòng kính mến cho Rất Thánh Trái Tim, ta đặng phụ giúp cách hiệu nghiệm cho đắc thành những đều Chúa chỉ định và làm cho mình nên thánh. Nhưng mà, cho đặng hai đều ấy, nếu ta hiệp lời ta cầu nguyện cùng những lời cầu nguyện các kẻ kính mến Đức Chúa Trời, thì hóa nên thần thế nhiều hơn.

Nhơn vì lẽ ấy, trong kinh dưng mình, ta nguyện rằng :

«Hiệp cùng các kẻ kính mến Chúa.»

1. — Trước hết ta đặng hiệp một lòng một ý cùng các kẻ kính mến Đức Chúa Trời *trên nước Thiên đàng* và *trong Luyện ngục*.

Bởi ta đặng hiệp triến trang cùng *Rất Thánh Đức Bà Maria*, cùng *chín phẩm Thiên Thần* cùng *các Thánh nam nữ* và *các đấng trên trời*, nên mọi lời ta cầu nguyện, mọi việc ta làm, mọi sự ta hẫm mình chịu khó trong cả và đời, đặng thêm sự trọn lành và thêm sức kính mến biết là dường nào !

II. — Ta cũng hiệp cùng các giáo nhơn ở thế gian *có lòng muốn kính mến Đức Chúa Trời* và *lo cho Nước yêu mến Chúa trị đến trong lòng mọi người.*

Có lời Đức Chúa Giêsu phán rằng : « Nếu có hai người trong bay hiệp nhau ở thế nầy, mà nhơn vì danh Tao xin sự gì cùng Đức Chúa Cha, thì Người sẽ ban sự ấy cho chúng nó. » (Math. XVIII, 9.)

Nếu vậy, lời cầu nguyện của muôn vàn linh hồn ở khắp mọi nơi hiệp cùng nhau trong Rất Thánh Trái Tim, mà dưng cho Đức Chúa Giêsu, thì có sức mạnh là dường nào !

Có lẽ nào Đức Chúa Trời từ chối sự gì cùng những linh hồn *hiệp nhau* lo làm theo ý Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu, lấy lòng kính mến mà dưng cho Chúa mọi việc mình làm, mọi sự khó mình chịu ? (1)

(1) Một việc giục lòng kính mến mà thôi có sức chuyển cầu, phạt tạ và truyền giáo khôn kể xiết, thì huống chi cả một đời người sống vì sự kính mến và vô vàn sự sống hiệp lại cho đặng kính mến và lo cho kẻ khác kính mến Đức Chúa Trời và Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu, thì biết có sức là chừng nào! Thánh Augutinô rằng : Anh em hãy kính mến Chúa, rồi làm sự gì mặc ý anh em ! » Ta cũng nói đặng rằng : « Anh em hãy kính mến Chúa, rồi xin sự gì mặc ý anh em ! » Ta không rõ thấu đặng sự cầu nguyện có sức trước mặt Đức Chúa Trời là bao nhiêu ; gọi được là *phép tắc cầu xin vô cùng của người ta*. Nhứt thiết là khi sự cầu xin ấy hằng có luôn luôn, và lời cầu ấy là chính sự ta kính mến Đức Chúa Trời, là chính sự sống yêu mến ta. Ấy là đều Đức Chúa Giêsu quả quyết rõ ràng : « *Nếu bay ở trong Tao*, thì sự gì bay xin sẽ ban cho bay hết. » « Nầy là tiếng một linh hồn đầy lòng kính mến kêu lớn đến tai Đức Chúa Trời : Lạy Chúa Trời tôi, ớ sự yêu mến tôi, Chúa là hết mọi sự cho tôi và trót mình tôi là của Chúa ! » (Gương Phước, S. III, d. V.) « Một sự giục lòng kính mến trọn lành có giá trị trước mặt Đức Chúa Trời hơn các việc lành phước đức góp lại. Một tàn lửa nhỏ mọn hơn hết bởi sự kính mến ấy là đều rất quan trọng cho Hội Thánh. » (Lời thánh Gioan Thánh Giá).

Bởi đó, khuyên *hết các linh hồn có ý lành* hiệp làm một cùng nhau mà lập một *hội tương trợ thiêng liêng*, trong Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu.

1⁰ — Nhờ sự đồng tâm hiệp lực như vậy các linh hồn, dầu không quen biết nhau, cũng để chung lại hết các việc lành phước đức mình làm, các sự gian nan khốn khó mình chịu, cho đặng hiệp tình kính mến cùng lo cho kẻ khác kính mến Đức Chúa Trời và Đức Chúa Giêsu.

2⁰ — Sự hiệp làm một cùng nhau như vậy *hằng có luôn luôn* và *ở khắp mọi nơi*.

Các linh hồn, dầu tứ tán năm phương thế giái, cũng chẳng có lẽ loi côi cút một mình. Các kẻ ấy lập thành một đạo binh đông đúc ; mà mỗi một linh hồn chỉ muốn sống, chiến trận, chịu khó và chịu chết vì một chủ nghĩa rất dịu dàng và rất thánh.

Đạo binh các kẻ kính mến Đức Chúa Trời sẽ khởi thắng đạo binh các kẻ sâu độc hềm ghét và nguội lạnh bơ thờ.

3°—Sự hiệp làm một cùng nhau như vậy thuộc về bề trong mà thôi. Chẳng có lấy đâu là trung tâm hơn là Trái Tim Đức Chúa Giêsu, cũng chẳng có xiềng buộc nào khác hơn là lòng kính mến Chúa.

Không có hội chung hội riêng nào, không buộc biên tên, không sổ sách, không bàn trị sự nào.

Đây chỉ phải *thi hành cho thường sự, cho hiệu nghiệm, đều đức tin dạy các Thánh cũng thông công, lại truyền thông cái nguyên lực rất thần hiệu, để giúp ta nên thánh và truyền giáo luôn luôn cùng ở khắp mọi nơi.*

4° — Ngoài các việc bổn phận người giáo hữu, *chẳng buộc làm việc lành nào riêng.*

Mọi sự đều để nơi lòng đại độ mỗi người, nơi sự sốt sắng khôn ngoan những thầy cả chỉ dẫn các kẻ ấy.

5° — Sự hiệp làm một cùng nhau như vậy *không trở ngại việc lành nào.*

Các việc lành phước đức không phải thay đổi chút nào, ai nấy cũng cứ ý tứ, lề luật, thể thức của mình ; song nhờ mình hiệp cùng nhiều linh hồn ở khắp mọi nơi, thì đặng thêm sức mạnh cùng sự sốt sắng.

Cách hiệp cùng nhau như vậy nên như dây sống buộc các việc lành phước đức lại trong Trái Tim Đức Chúa Giêsu : « là Vua cai trị cùng là căn bổn lòng mọi đấng ».

6° — Hết thảy mọi người hằng dưng trước mặt Đức Chúa Trời, những ý tứ, mọi sự thiếu thốn cùng các việc lành của mỗi một người.

Cũng một linh hồn, một tâm lòng,
Cũng một lời cầu nguyện,
Cũng một sự sống cho đặng yêu mến
và truyền giáo !

Lời kết luận

Chẳng cần thể lệ nào hết, ta hãy tỏ danh tánh ta cho Quan Thầy thánh ta, chính Người sẽ ghi tên ta vào trong Trái Tim Người ; đoạn ta thi hành lập tức là dưng lòng kính mến. cho đặng thông phần sự sống và sự hiệp nhứt sinh nhiều ích trọng dường ấy.

Ta hãy cả lòng thong thả phú dưng mình, tế lễ mình ta cho đặng kính mến Đức Chúa Trời và Đức Chúa Giêsu.

Trong chiếc tàu đức kính mến, không có ai là tù khổ sai ; hết mọi người chèo tàu ấy là kẻ tình nguyện.
(Lời thánh Phanxicô Salêsiô)

Lạy Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu, xin cho nước Chúa trị đến!

(300 ngày ân xá, mỗi ngày một lần)

* CHUNG *

DEBERNY

MỤC LỤC

Trang

Tựa. I

PHẦN THỨ NHỨT

Đều dạy về sự kính mến Đức Chúa Trời cách trọn lành.

Kính mến Đức Chúa Trời cách trọn lành là đi gì 1

Ích lợi bởi sự kính mến Đức Chúa Trời cách trọn lành 12

Đều nên giữ 23

Gương tích 32

PHẦN THỨ HAI

Cách thức thi hành sự kính mến Đức Chúa Trời cách trọn lành

Dưng lòng kính mến 42

Dưng lòng kính mến nhờ R. T. T. T. và vì R. T. T. T. 50

Hiệp cùng nhau trong R. T. T. T và vì R. T. T. T. 67

Lời kết luận 73

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ R.I. IMPRIMEU